

Dragi Marijini otroci!

Dan za dnem zvonijo zvonovi po naših cerkvah, zvonijo zjutraj, opoldne in o mraku, pa vabijo verne kristjane, da počaste Marijo z angelskim češčenjem. Glave se odkrivajo in priklanjajo, roke se sklepajo k pobožni molitvi, usta govore svete besede: Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha — Zdrava Marija . . .

Nobene molitve ni Marija bolj vesela kot angelskega pozdrava. Vselej, ko posluša mile glasove zdravamarije, se raduje njeno čisto srce. Saj se ob tej molitvi spominja najsrečnejše ure svojega življenja, ko je postala mati božjega Sina.

V tistem Nazaretu jo je obiskal božji poslanec, nadangel Gabriel. Sporočal ji je veselo novico: »Glej, spočela boš in rodila Sina, in daj mu ime Jezus.« In pojasnil ji je, kako se bo to zgodilo: »Sveti Duh bo prišel nad te in moč Najvišjega te bo obsenčila . . .« Tedaj je Marijino Srce zatrepetal v sladkem materinskem hrepenenju. Ponižno, pa tako ljubeče je govorila: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi.«

In takrat se je spolnilo to, po čemer so ljudje dolga tisočletja hrepeneli: »In Beseda je meso postala in je med nami prebivala.« V Marijinem telesu se je učlovečil božji Sin. Na zemljo je prišla topla pomlad. Jezus je nebeško solnce, pod žarki njegove milosti se je začel topiti led greha, ki je pokrival nesrečno zemljo od Adamovega greha naprej. Blagoslovljena si Marija in blagoslovljen je sad tvojega telesa — Jezus.

Naj se razvesele tudi naša srca, ko bomo sredi posta obhajali Marijino oznanenje. To je praznik Marijine materinske sreče, pa naj se še otroci radujejo z nebeško Materjo. Ta dan je postala Marija Jezusova mati, pa je postala tudi naša mati. Le radi jo pozdravljajmo z angelskim češčenjem, razveselimo jo s to molitvijo vsak dan trikrat. Marijinim otrokom je materino veselje vedno pri srcu.

Kako dobro je to razumela pobožna deklica, katere zgled naj vam tu povem:

Otroško igro so vprizorili v malem nemškem mestu. Prišlo je k igri mnogo ljudi, prišel je tudi učeni profesor Sailer, ki je postal pozneje škof. Zastor se dvigne. Vse je tiho, vse je v pričakovanju. Nastopi desetletna deklica, ki ima glavno vlogo. V tistem trenutku, ko hoče začeti z igro, zazvoni angelsko češčenje. Deklica se pogumno obrne h gledavcem, pa pravi: »Ali ne bi molili angelskega češčenja, preden začnemo?« Poklekne, se pokriža in glasno naprej moli. Nekaterim gledavcem je šlo malo na smeh, profesor Sailer pa je bil v srce ginjen. Po igri, v kateri se je mala deklica odlično izkazala, jo je poklical k sebi, ji podaril cekin in ji je dejal: »Ljuba deklica, dobro si igrala. Posebno pa mi je na tebi to všeč, da ti je za molitev več kot za igro. To je všeč Bogu in vsem dobrim ljudem.«

Na praznik oznanenja je Marija dobila Jezusa od Boga. V svetem postnem času ga bomo sprejeli tudi mi v svoja srca. Otroci, kadar sprejmemo Jezusa v svetem obhajilu, vselej je v naših dušah pomlad, nebeška luč v naših srcih gori. Pa je mnogo kristjanov, ki celo v svetem postnem času ne sprejmejo Jezusa. Niti za Veliko noč ne marajo k spovedi in k svetemu obhajilu. Reveži so. V njih dušah je led in mraz, v njih dušah je žalostna noč... Molimo za grešnike, da sprejmejo Jezusa v teh svetih dneh.

Še eno mi ob Marijinem oznanenju na misel prihaja. Krščanski otroci se spominjajo ta dan svojih dobrih mater. Materinski dan je. Razveselite svoje matere kar najbolj. Molite ta dan zanje s podvojeno ljubeznijo. In to le sklenite: Božja Mati Marija je imela z Jezusom največje veselje. Nikdar je ni razžalil. Tudi mi bomo delali svojim ljubim materam le veselje.

Kdor pa svoje matere več nima, komur zlata mati že v grobu spi, naj se ta dan preveč ne žalosti. Božja Mati Marija ve zanj in ga ljubi z veliko ljubeznijo. K njej se obračaj, otrok, ki matere nimaš. Marija ti bo mati vekomaj. — Zdrava Marija!